

RIIGI TEATAJA

Nr. 51.

19. juunil 1936.

Nr. 51.

- Art. 429. Tööstusettevõtete nädala puhkepäevade seaduse muutmise seadus.
430. Kohtuministeeriumi vabateenijate koosseisu määruse muutmise määrus.
431. Väljaspool apteeke mürgiste ja kangemõjuliste ainete müügi määruse muutmise määrus. — Esimese järgu mürgiste ja kangemõjuliste ainete nimekiri, missuguseid määruse § 11 alusel ja korras võivad osta Insenerikoja liikmed insener-keemikud ja keemikud.
432. Eesti Rahvusliku Jõukomitee elluviimise määrus.
433. Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse alla arvatud tööalade nimekiri.
434. Otsus raudtee reisijate- ja pagasiveotariifi nr. 147 muutmise ja täiendamise kohta.
435. Otsus kaubaveotariifi nr. 146 muutmise ja täiendamise kohta.
436. Otsus eriveotariifi nr. 174 maksmapanemise kohta pagasi ja kaupade kodunt-kojuveoks.
437. Sundmäärus kauplemise aja kohta Kuressaares.
438. Sundmäärus üüri-sõiduautode taksomeetrite tarvitamise kohta Võrus.
439. Sundmäärus juuksetööstuse ja habemeajamise töökodade kohta Järva maal.

429. Tööstusettevõtete nädala puhkepäevade seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 17. juunil 1936.

I.

Tööstusettevõtete nädala puhkepäevade seaduse (RT 4 — 1926) § 3 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 3. Avalikkudes või eratööstusettevõtetes, välja arvatud ettevõtted, kus töötavad ainult ühe ja sama perekonna liikmed, vabastatakse töölised tööst pühapäevadeks vähemalt kolmekümnekuueks ja seaduse poolt kindlaks määratud pühadeks vähemalt kahekümneneljaks tunniks järgimööda.

Ajalehtede ilmumisega seotud trükikoja töölised vabastatakse tööst pühapäevadeks ja seaduse poolt kindlaks määratud pühadeks vahetpidamata vähemalt kahekümneneljaks tunniks.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 17. juunil 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

O. Kask
Sotsiaalminister.

430. Kohtuministeeriumi vabateenijate koosseisu määruse muutmise määrus.

Antud Kohtumistri poolt kokkuleppel Majandusministriga 5. juunil 1936.

Alus: Riigiteenijate tasude seaduse § 5 (RT 31 — 1935).

Kohtuministeeriumi vabateenijate koosseisu (RT 35, 41, 99, 109 — 1935 ning 3 ja 9 — 1936) muudetakse arvates 1. aprillist 1936 järgmiselt:

Teenistuskoha nimetus	I rajoon		II rajoon		Täiendused
	Arv	Kuupalk Kr.	Arv	Kuupalk Kr.	
Koosseisust kustutatakse:					
Kohtud.					
Kantseleiametnik	2	58.—	—	—	
Koosseisu täiendatakse:					
Keskasutis.					
Kantselei.					
Kantseleiametnik	2	58.—	—	—	

Kohtuminister Joh. Müller.

431. Väljaspool apteeke mürgiste ja kangemõjuliste ainete müügi määruse muutmise määrus.

Alus: Väljaspool apteeke mürgiste ja kangemõjuliste ainete müügi seaduse § 2 (RT 51 — 1930) ja Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 4 p. 24 ja § 39 (RT 2 — 1928).

Väljaspool apteeke mürgiste ja kangemõjuliste ainete müügi määruse (RT 57 — 1930) §§ 11, 18 ja 23 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 11. Arstidele on lubatud osta nende kirjalikul nõudmisel esimese järgu mürgiseid ja kangemõjulisi aineid ilma õiguseta edasi müüa. Samadel alustel ja korras on see lubatud ka Insenerikoja liikmetele insener-keemikutele ja keemikutele käesoleva määruse juures avaldatud nimekirja järgi.

§ 18. Teise järgu mürgiseid ja kangemõjulisi aineid on lubatud müüa isikutele ja asutistele, kellel on nende ostuks tähtajata load omavalitsuselt või politseilt. Riigiasutistel ja -ettevõtetel on õigus neid aineid osta oma kirjalikkude nõudmistega ja nende ostuks välja anda lubasid alluvatele ametnikkudele asutiste ja ettevõtete tehniliste vajaduste täitmiseks. Müügikohadele tuntud töösturitel on õigus neid aineid osta nende kirjalikul nõudmisel oma tööstuste tehnilisteks otstarveteks ilma lubadeta; samas korras on õigus neid aineid osta apteekritel, arstidel, Insenerikoja liikmetel insener-keemikutel, keemikutel, laboratooriumidel, haigemajadel ja selleks õigustatud rohukauplustel ja ladudel.

§ 23. Kolmanda järgu mürgiste ja kangemõjuliste ainete müük selleks õigustatud ladudest on lubatud ainult apteekidele, laboratooriumidele, nende ainetega kauplemise õigusega ladudele, haigemajadele, arstidele, Insenerikoja liikmetele insener-keemikutele ja keemikutele nende kirjalikul nõudmisel.

Tallinnas, 9. juunil 1936.

Sotsiaalminister O. Kask.

Tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse direktor A. Mõttus.

Farmaatsia inspektor H. Salasoo.

Lisa Väljaspool apteekke mürgiste ja kangemõjuliste ainete müügi määruse muutmise määrusele.

**Esimese järgu mürgiste ja kangemõjuliste ainete nimekirj, mis-
suguseid määruse § 11 alusel ja korras võivad osta Insenerikoja
liikmed insener-keemikud ja keemikud.**

Acidum arsenicum et sales ejus.

Acidum arsenicosum (arsenicum album) et sales ejus.

Acidum hydrocyanicum et sales ejus.

Aethylidenum bichloratum.

Aethylum bromatum.

Aethylum chloratum.

Aethylum jodatum.

Arsenicum album.

Arsenicum bromatum.

Arsenicum griseum (= arsenicum metallicum).

Arsenicum sulfuratum citrinum (s. auripigmentum).

Arsenicum sulfuratum rubrum (s. realgar).

Arsenobenzolum.

Benzaldehydcyanhydrinum.

Brucinum et sales ejus.

Chloralum hydratum.

Chloroformium.

Cobaltum venale = Arsenicum metallicum.

Hydrargyrum benzoicum.

Hydrargyrum bibromatum.

Hydrargyrum bichloratum.

Hydrargyrum bijodatum rubrum.

Hydrargyrum cyanatum.

Hydrargyrum jodatum.
Hydrargyrum nitricum oxydatum ammoniatum.
Hydrargyrum nitricum oxydulatum.
Hydrargyrum oxycyanatum.
Hydrargyrum oxydatum.
Hydrargyrum salicylicum.
Hydrargyrum sulfuricum.
Lobelinum et sales ejus.
Natrium monomethylarsenicum.
Nitroglycerinum.
Novarsenobenzolum.
Phosphorus.
Strychninum et sales ejus.
Zincum phosphoratum.

Sotsiaalminister O. Kask.

Tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse direktor A. Mõttus.

Farmaatsia inspektor H. Salasoo.

432. Eesti Rahvusliku Jõukomitee elluviimise määrus.

Antud Majandusministri poolt 15. juunil 1936.

Alus: Eesti Rahvusliku Jõukomitee seaduse § 35 (RT 4 — 1935).

§ 1. Eesti Rahvusliku Jõukomitee esimene üldkogu koosolek kutsutakse kokku Majandusministeeriumi tööstusosakonna poolt pärast komitee nimetatavate liikmete määramist ja valitavate liikmete nimekirja avaldamist Riigi Teataja Lisas (Valimiste juhatuskirja § 31 RT 39 — 1936).

Koosoleku avab Majandusministeeriumi esindaja.

Pärast koosoleku juhataja valimist valib üldkogu komitee juhatus ja revisjonikomisjoni valitavad liikmed.

§ 2. Majandusministeerium annab üle Eesti Rahvusliku Jõukomitee juhatusle komitee elluviimise dokumendid, rahasummad ja muu vara hiljemalt 10 päeva jooksul peale komitee esimehe nimetamist ja üldkogu otsuse kinnitamist Majandusministri poolt.

§ 3. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

Majandusminister K. Selter.

Tööstusosakonna direktori eest J. Kark.

433. Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse alla arvatud tööalade nimekiri (täiendus RT 17 — 1932, RT 89 — 1933, RT 95 — 1934, RT 105 — 1934, RT 45 — 1935 ja RT 100 — 1935 toodud nimekirjadele).

Alus: Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse § 41 p. 1 ja 2 (RT 60 — 1935).

§ 1. Tööstusliku kutseoskuse nõukogu otsusel arvatakse Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse alla käesolevas nimekirjas loetletud tööalad, täiendavalt RT 17 — 1932, RT 89 — 1933, RT 95 — 1934, RT 105 — 1934, RT 45 — 1935 ja RT 100 — 1935 toodud nimekirjadele,

ühes vastavate muudatustega ja määratakse nende tööalade õppimiseks tööala või ala nimetuste juures tähendatud õppeaeg.

I. Ehitustööstus.

1. Ehituspüüsepa tööala — meistrile terves ulatuses ja õppinud töölisele jaotatult aladesse:

- a) ehituspüüsepa ala 3 aastat
- b) ehituslaudsepa ala 3 „

2. Müürisepa tööala — meistrile terves ulatuses ja õppinud töölisele jaotatult aladesse:

- a) müürisepa ala ühes lihtsama betooni- ja krohvitööga . . . 3 aastat
- b) betooni tööala ühes armatuuri ja rakendiste tegemisega . 3 „
- c) krohvimise tööala ühes plaatide panemisega ja kivistustest katmisega 3 „

9. Ehitusmeistri kutse — ainult meistrikutse suhtes isikuile, kes omavad meistri kutset nii ehituspüüsepa kui müürisepa tööalal ja on õiendanud täiendavalt sellekohase eksami.

II. Elektritööstus.

1. Elektrotehnika:

- c) telefoni- ja raadioaparaatide tööala muudetakse telefoni tööalaks 3 aastat

III. Graafikatööstus.

Trükiladumise tööala ühes masinaladumisega muudetakse järgmiselt: masinaladumise tööala ühenduses trükiladumise tööala üldoskusega 3 „

VIII. Metallitööstus.

6. Metallide kokkukeetmise (keevitamise) tööala täienduseks mõnele tööalale nr. 1—5 hulgast:

- a) autogeeniline keevitamise ala 1 aasta
- b) elektri keevitamise ala 1 „

7. Metallivalaja tööala:

- a) malmivalu ala 3 „
- b) värviliste metallide (vask, pronks, alumiinium j. t.) valu ala 3 „

13. Püssisepa tööala 3½ „

XII. Toiduainete tööstus.

7. Peekoni tööala 4 „

8. Lihakonservi tööala 4 „

9. Seebi valmistamise tööala 3 „

XIV. Aiatööstus.

1. Aedniku tööala (senise 3 a. asemel) 4 „

2. Aia- ja puuviljakonservi tööala 4 „

§ 2. Paragrahv 1 toodud nimekirja hakkab maksma kolme kuu möödumisel pärast nimekirja avaldamist Riigi Teatajas.

Tallinnas, 4. juunil 1936.

Tööstusliku kutseoskuse nõukogu esimees V. Päts.

Liikmed N. Essen.

J. Norman.

434. Tariifinõukogu otsus 5. juunist 1936 raudtee reisijate- ja pagasiveotariifi nr. 147 muutmise ja täiendamise kohta.

(Prot. nr. 410 p. 2.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee reisijate- ja pagasiveotariif nr. 147 (RT 28 — 1935) muudetakse ja täiendatakse järgmiselt:

§ 9 p. 2 esimese lõike teisel real kustutatakse sõnad „sõiduhinna vahe“ ja kirjutatakse asemele sõna „lisamaksu“.

§ 12 p. 5 kustutatakse.

§ 31 p. 4 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

4. Abonement- ja ringsõidupiletiga, edasi-tagasipiletiga tagasisõidul ja tähtajalise piletiga, mis on maksev sõiduks piletil tähendatud jaamade vahel või kogu raudteel, kui sõitu on alustatud enne pileti maksvuse aja lõppu, on reisijal õigus sõita kuni sihtjaamani, kusjuures peatuste tegemine ei ole lubatud.

§ 34 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 34.

Sõidupiletita või maksvuseta sõidupiletiga sõit.

1. Rongile asudes reisija on kohustatud esimesel jaamavahel oma sõidupileti ette näitama rongi kontrollivale ametnikule.

2. Reisija, kes on asunud rongile sõidupiletita või maksvuseta sõidupiletiga, välja arvatud Tallinn—Pääsküla liinil, on kohustatud tasuma rongis kviitungi vastu veomaksuna üldtariifi veomaksu määrade järgi arvutatud vastava klassi ühekordse täispileti hinna ja maksuse eest reisija lähtejaamast sihtjaamani ja peale selle maksma trahvi: 1) kui veomaksu ja trahvi tasumine toimub esimesel jaamavahel — 20 senti ja 2) kui veomaksu ja trahvi tasumine toimub teisel või mõnel järgmisel jaamavahel — veomaksu kahekordses suuruses nende jaamade vahe eest, kus toimus piletitähtaaja või maksvuseta piletiga sõit.

Lapsed 5 kuni täie 10 aasta vanuseni ja reisijad, kellel on näidata ette 50%-st hinnaalandust õigustav tunnistus, välja arvatud Tallinn—Pääsküla liinil, tasuvad veomaksuna üldtariifi veomaksu määrade järgi arvutatud vastava klassi ühekordse poolpileti hinna ja maksavad peale selle trahvi: 1) kui veomaksu ja trahvi tasumine toimub esimesel jaamavahel — 20 senti ja 2) kui veomaksu ja trahvi tasumine toimub teisel või mõnel järgmisel jaamavahel — veomaksu kahekordses suuruses nende jaamade vahe eest, kus toimus piletitähtaaja või maksvuseta piletiga sõit, kuid vähemalt 20 senti.

3. Reisija, kes on asunud omavoliliselt alama klassi sõidupiletiga kõrgemasse klassi, on kohustatud tasuma rongis kviitungi vastu käesoleva tariifi § 9 ettenähtud lisamaksu, arvates jaamast, kus toimus üleminek, kuni jaamani, kuhu reisija soovib sõita kõrgemas klassis, ja peale selle maksma trahvi: 1) kui lisamaksu ja trahvi tasumine toimub esimesel jaamavahel — 20 senti ja 2) kui lisamaksu ja trahvi tasumine toimub teisel või mõnel järgmisel jaamavahel — lisamaksu kahekordses suuruses, alates jaamast, kus toimus üleminek alamast klassist kõrgemasse, kuni lisamaksu ja trahvi tasumisele järgneva tariifijaamani, kuid vähemalt 20 senti.

4. Reisija, kes esitab rongis alandatud hinnaga sõidupileti, kuid ei näita ette hinnaalandust õigustavat tunnistust, on kohustatud tasuma rongis

kviitungi vastu üldtariifi veomaksu määrade järgi arvutatud vastava klassi ühekordsete täis- ja poolpiletite hinnavahe, alates reisija lähtejaamast sihtjaamani, ja peale selle maksma trahvi: 1) kui pileтите hinnavahe ja trahvi tasumine toimub esimesel jaamavahel — 20 senti ja 2) kui pileтите hinnavahe ja trahvi tasumine toimub teisel või mõnel järgmisel jaamavahel — pileтите hinnavahe kahekordses suuruses, arvates reisija lähtejaamast kuni pileтите hinnavahe ja trahvi tasumisele järgneva tariifi jaamani, kuid vähemalt 20 senti.

5. Reisija, kes Tallinn—Pääsküla liinil on asunud rongile sõidupiletita või maksvuseta sõidupiletiga, on kohustatud tasuma veomaksu 15 senti ja trahvi 20 senti, millise maksu eest ta võib sõita üks kord Tallinn—Pääsküla liini ulatuses, rongis, mille number ja kuupäev on märgitud väljaantud piletile (vorm 16).

6. Kui reisija, välja arvatud Tallinn—Pääsküla liinil, temast mitteolenevail põhjusil ei ole saanud rongis tasuda veomaksu, lisamaksu või pileтите hinnavahet ja trahvi esimesel jaamavahel ning ta teisel või mõnel järgmisel jaamavahel ise pöörab nende maksude ja trahvi tasumiseks rongi kontrolliva ametniku poole, siis võetakse neid maksusid reisija lähtejaamast sihtjaamani ja peale selle trahvi 20 senti.

7. Nimelise sõidupileti edasiandmine teisele isikule on keelatud. Reisijalt, kes sõidab nimelise sõidupiletiga, millel on nähtud ette piletiomaniku allkiri, on rongi kontrollival ametnikul tarviduse korral õigus nõuda allkirja järelekirjutamist.

Kui järelekirjutatud allkiri ei ühtu piletil oleva allkirjaga, siis loetakse reisija maksvuseta piletiga sõitjaks ja temaga talitatakse käesolevas paragrahvis ettenähtud korras.

8. Käesoleva paragrahvi põhjal veomaksu, lisamaksu või pileтите hinnavahe ja trahvi arvutamisel mõistetakse tariifi jaama all jaama, mis jaamade nimekirjas ja kauguste tabelites on märgitud tähega T, jaamavahe all — kaugust kahe tariifi jaama vahel ning esimese jaamavahe all — kaugust reisija lähtejaama ja järgmise tariifi jaama vahel.

9. Kui reisija veomaksu ja trahvi rongis ära ei tasu ja edasisõiduks ei osta sõidupiletit või ei tasu ära lisamaksu või pileтите hinnavahet, siis kõrvaldatakse ta järgmises tariifi jaamas rongist jaamakorraldaja korraldusel, kus asja kohta koostatakse akt või politsei protokoll, mille põhjal üldtähendatud maksud ja trahvi kui ka sissenõudmise kulud üks kroon nõutakse sisse politsei kaudu administratiivkorras.

§ 35 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 35.

Valesuunas sõit. Sihtjaamast edasisõit.

1. Kui reisija eksituse tõttu sõidab valesuunas, siis võetakse temalt ainult veomaksu kauguse eest jaamast, kus reisija oli sattunud mitteõigele rongile, või sõlmjaamast, kui reisija pole seal ümber istunud, kuni järgmise jaamani, kus rong peatub ja reisija lahku rongist. Veomaksu tasumise kohta antakse kviitung, milles tähendatakse reisija poolt ettenäidatud pileti lähte- ja sihtjaam, liik, klass ja number ning rongi number, kuupäev ja aasta. Pilet koos kviitungiga on maksev edasisõiduks piletil tähendatud suunas, alates jaamast, kust algas valesuunas sõit, kui sõitu alustatakse esimese kooskõlastatud rongiga, millele reisija võis kohe tagasisõites pääseda; ei sõida reisija

edasi esimese rongiga, siis tuleb teha piletile märkus peatuse kohta harilikus korras, mis tehakse ainult kviitungi ettenäitamisel.

2. Kui reisija on sattunud rongile, mis ei peatu tema piletil tähendatud sihtjaamas või ümberistumise korral sõlmjaamas, siis võetakse temalt edasisõitmise eest veomaksu üldtariifi veomaksu määrade järgi arvutatud vastava klassi ühekordse pileti hinna suuruses kuni jaamani, kus rong peatub. Veomaksu tasumise kohta antakse kviitung, milles tähendatakse reisija poolt ettenäidatud pileti lähte- ja sihtjaam, liik, klass ja number ning rongi number, kuupäev ja aasta; piletil lisatakse võimaluse korral kviitungi talongi juurde. Kui reisija rongi mittepeatuse tõttu on sõitnud mööda sõlmjaamast, siis piletil koos kviitungiga on maksev edasisõiduks piletil tähendatud suunas, alates sõlmjaamast, kus toimus möödasõit, kui sõitu alustatakse esimese kooskõlastatud rongiga, millele reisija võis kohe tagasisõites pääseda; ei sõida reisija edasi esimese rongiga, siis tuleb teha piletile märkus peatuse kohta harilikus korras, mis tehakse ainult kviitungi ettenäitamisel.

3. Kui reisija soovib sõidupiletil tähendatud sihtjaamast edasi sõita ja tal rongi vähese peatuse tõttu sihtjaamas ei ole võimalik edasisõiduks osta sõidupiletit, on ta kohustatud enne sõidupiletil tähendatud sihtjaama jõudmist tasuma rongis kviitungi vastu veomaksuna üldtariifi veomaksu määrade järgi arvutatud vastava klassi ühekordse pileti hinna, arvates edasisõidujaamast kuni uue sihtjaamani. Kviitungis tähendatakse esialgse sõidupileti lähte- ja sihtjaam, liik, klass ja number ning rongi number, kuupäev ja aasta; esialgne piletil lisatakse võimaluse korral kviitungi talongi juurde.

§ 43 p. 1 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

1. Tulikahju korral appikutsutud tuletõrje-komandode vedu ühes tuletõrjeabinõudega toimub Tuletõrje seaduse § 25 (RT 39 — 1936) põhjal maksuta.

§ 62 täiendatakse uute punktidega 5 ja 6 järgmises redaktsioonis:

5. Kui pagasisaadetis 24 tunni jooksul pärast rongi kohalejõudmist, millele pagas veoks vastu võetud, ei ole pagasiomanikule tema nõudmisel välja antud ja kui seda ei ole kinni peetud valitsusevõimude korraldusel, siis on omanikul õigus lugeda pagasit kaotsiläinuks ja nõuda raudteelt Raudteede seaduses § 87 ettenähtud kahjutasu. Pagasi nõudmise aja märgib jaamaametnik pagasikviitungile. Kahjutasu nõudmiseks tuleb pagasiomanikul pöörata kirjaliku avaldusega raudteevalitsuse poole.

6. Nimelised pagaskaubasaadetised jaamades, kus on seatud sisse saadetiste kodunt-kojuvedu, viiakse saajale koju kätte eritariifis ettenähtud tasu eest ja korras, kui saatja ei ole lasknud teha pagasi veodokumendis saaja aadressi järel märkust „nõudmiseni“ või kui saaja ei ole andnud sihtjaamale kirjalikku avaldust, et temale adresseeritud saadetised jäetakse jaama kuni nõudmiseni.

§ 66 p. 4 teine lõige kustutatakse ja sama paragrahv täiendatakse uue p. 5-ga järgmises redaktsioonis:

5. Pagasi väljaandmisel vahejaamas võetakse veomaksu kauguse eest saatejaamast kuni jaamani, kus saadetis välja antakse. Ülejäänud veomaks makstakse tagasi allkirja vastu, maha arvates 50 senti asjaajamise kuludeks. Kui tagasimakstav veomaksu summa on alla 50 senti, siis arvatakse see tervelt asjaajamise kuludeks.

§ 69 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 69.

Kuulutusmaks nõudmata saadetistelt.

Pagasisaadetistelt, mida sihtjaamas 20 päeva jooksul, arvatud välja kohalejõudmise päev, saaja pole vastu võtnud või saatja tagasi nõudnud, võetakse kuulutusmaksu Kr. 1.—.

Tariifi lisas 1 (§§ 17 ja 18 juurde) „Õppeasutiste nimekirj“ alljaotuses A p. 27 kustutatakse sõna „Kunda“ ja kirjutatakse asemele sõna „Virumaa“.

II.

Käesolev otsus on maksev 1. juulist 1936.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

435. Tariifinõukogu otsus 5. juunist 1936 kaubaveotariifi nr. 146 muutmise ja täiendamise kohta.

(Prot. nr. 410 p. 3.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee kaubaveotariifis nr. 146 (RT 26 — 1935) I osas tehakse järgmised muudatused ja täiendused:

§ 16 täiendatakse uue lõikega:

„Saatja poolt plommitud vagunis veetava saadetise puhul (§ 55 p. 12) võib saatja saatekirjas kaubakohtade arvu üles anda piiramata arvul, kusjuures raudtee poolt kohtade arvu ei kontrollita ja § 54 ettenähtud lisamaksu ei võeta“.

§ 53 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

„§ 53. Kauba kaalumine.

1. Veoks vastuvõtmisel kauba kaal, kui see ei ole saatja poolt saatekirjas näidatud, tehakse kindlaks raudtee poolt tasuta ja tähendatakse veodokumentidesse. Samuti tehakse kaal raudtee poolt kindlaks tasuta juhul, kui saatja on näidanud saatekirjas kauba kaalu, kuid vastava märkusega saatekirjas nõudnud ülekaalumist. Saatja poolt saatekirjas näidatud kaalu, mille ülekaalumist saatja ei ole nõudnud, kontrollib raudtee oma äranägemise järgi tasuta.

2. Kui kaubasaaja nõuab sihtjaamas kauba ülekaalumist, siis võetakse kaalumise eest maksu järgmistel juhtudel: 1) kui saatja on saatekirjas tähistanud saadetise kaalu ja ei ole nõudnud ülekaalumist raudtee poolt; 2) kui kaal on raudtee poolt kindlaks tehtud ja ülekaalumisel selgub, et raudtee poolt saatekirjas tähistatud kaal on õige, või kui kaaluvahe ei tõuse üle § 88 ettenähtud kahanemismuutuste, või kui kaal on suurem saatekirjas märgitud kaalust.

Maksu võetakse detsimaalkaalul kaalumise eest igalt tervelt või alustatud 100 kg 3 senti ja vagunikaalul kaalumise eest Kr. 2.— igalt vagunilt.

§ 55 täiendatakse uue p. 12-ga:

12. Vagunid, mis laetakse saatja poolt kandejõuni või mahutuseni, võib saatja plommida oma plommidega, kusjuures ta peab saatekirjas saatja märkuste lahtris tegema järgmise märkuse: „Saatja plommid“, ära tähendades plommidel olevad märgid.

§ 73 p. 2 o) täiendatakse lõpus sõnadega: „nõudmine saadetise ülekaalumise kohta“.

§ 76 p. 2 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

2. Kui tuleb avalikuks, et saadetise sisu ei vasta saatekirjas märgitud nimetusele või tükksaadetised — ülesantud arvule, või saadetise kaal — kui ülekaalumist pole nõutud saatekirjas — ei vasta kaubasaatja poolt saatekirjas ülesantud kaalule ja raudtee võis saada selle läbi vähem veomaksu või lisamakse, siis võetakse kaubaomanikult peale tõelikult raudteele kuuluvate maksumade ka trahvi. Trahv võetakse kontrollimisel kindlakstehtud andmete põhjal raudteele kuuluva veo- ja lisamaksude summa ja saatja poolt saatekirjas näidatud andmete põhjal arvatatud veo- ja lisamaksude summa vahe kahekordses suuruses.

Trahvi ei võeta, kui saatekirjas tähendatud metsamaterjalide hulgas leidub kuni 2% pikemaid või jämedamaid materjale, või kui kauba kaal on näidatud kuni 3% vähem.

Näide: Saatja poolt ülesantud kaubanimetusele vastav veomaks on Kr. 30.—; järelevaatusel kindlakstehtud andmete põhjal on õige veomaks Kr. 40.—; seega tuleb kaubaomanikult sisse nõuda veomaks Kr. 40.— ja trahv mõlema summa vahe kahekordses suuruses: $(40.- - 30.-) \times 2 = \text{Kr. } 20.-$.

§ 82 täiendatakse uue p. 4-ga:

4. Nimelised väikesaadetised jaamades, kus saadetiste kodust-koju vedu on sisse seatud, viiakse saajale koju kätte eritariifis ettenähtud korras ja tasu eest, kui saatja ei ole teinud saatekirjas saatja märkuste lahtris märkust „nõudmiseni“ või kui saaja ei ole andnud sihtjaamale kirjalikku avaldust, et tema saadetised jäetakse jaama kuni nõudmiseni.

§ 86 p. 12 täiendatakse uue lõikega:

Kui kauba müügist saadud summa ei kata raudteele kuuluvaid makse, siis nõutakse puudujääk sisse kaubasaatjalt.

Sama tariifi II osas, alajaotuses B, eksportkaupade nimekirjas ja klassifikatsioonis tehakse järgmised muudatused:

Kaubanimetuste „Paber, trüki-; paber, eriti nimetamata; papp, iga-sugune; puumass, kuiv; puumass, määrg“ kohta kirjutatakse saatejaamade nimetuste lahtris jaamanimetuse „Vana-Vändra“ asemel „Vändra“.

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 1. juulist 1936.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

· Sekretär A. Remma.

436. Tariifinõukogu otsus 5. juunist 1936 eriveotariifi nr. 174 makspanemise kohta pagasi ja kaupade kodunt-kojuveoks.

(Protokoll nr. 410 p. 4.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Eriveotariif nr. 174 pagasi ja kaupade kodunt-kojuveoks.

§ 1. Raudtee toimetab pagasi ja kaupade kodunt-kojuvedu oma korraldusel ja vastutusel käesoleva tariifi § 8 loendatud jaamades.

§ 2. Pagasi või kauba kodunt ärasaatmiseks tuleb saatjal kas telefonil, kirjaga või suusõnaliselt teatada saatejaamale oma soovist, andes üles saatmise kuupäeva, saadetise asukoha ning ligikaudseltki kauba kaalu ja nimetuse ning juhul, kui igal ajal ei ole võimalik kaupa vedajale kätte anda, ka soovitava äraviimise kellaaja.

§ 3. Pagas või kaup võetakse saatja kodus veoks vastu harilikus korras, kusjuures saatjale antakse sealsamas välja vastavalt pagasikviitung või saatekirja duplikaat.

§ 4. Sihtjaama kohalejõudnud pagasi- ja kauba-väikesaadetised, mille üksiku koha kaal ei ületa 200 kg, kui nende veodokumentides on tähendatud saaja nimi ja täpne elukoht, viiakse koju kätte § 7 ettenähtud tasu eest.

Kojutoimetamist ei teostata, kui saatja on teinud veodokumendis märkuse „nõudmiseni“ või kui saaja on andnud sihtjaamale kirjaliku avalduse, et temale adresseeritud saadetised jäetakse jaama kuni nõudmiseni.

Saadetised, mille veodokumentides ei ole tähendatud saaja nimi ja elukoht, toimetatakse koju kätte, kui saaja teatab sihtjaamale kas telefonil või kirjaga oma nime, elukoha, saadetise saate- ja sihtjaama, numbri ja veoks vastuvõtmise aja. Viimaste andmete aset täidab ka esitatud pagasikviitung või saatekirja duplikaat.

Saadetised, mille üksiku koha kaal ületab 200 kg, toimetatakse kodunt-koju ainult siis, kui saatja või saaja on nõus tasuma peale § 7 ettenähtud veomaksu ka asjade peale- ja mahatõstmiseks vajaliku tööjõu töötasu tegelikude kulude järgi või andma oma kulul tarvilise tööjõu.

5-, 10- ja 15-tonnised saadetised tuuakse kodunt jaama või viiakse jaamast koju ainult siis, kui saatja või saaja selleks avaldab soovi ja raudteel on võimalik seda täita.

Veodokumendis või avalduses kojutoimetamise kohta võib tähendada ka kättetoimetamise soovivat kellaag.

Saadetised antakse välja allkirja vastu veodokumendil pärast saadetistel lasuvat maksude tasumist. Nimeta saadetiste juures tuleb esitada vastavalt pagasikviitung või saatekirja duplikaat.¶

§ 5. Kui saajat veodokumendis või avalduses tähendatud kohas ei leita või, kui saaja keeldub saadetist vastu võtmast, tuuakse saadetis jaama tagasi. Kojuveokulud märgitakse veodokumentidesse ja nõutakse sisse kaubasaajalt saadetise väljaandmisel. Säärased saadetised viiakse teistkordselt koju ainult saaja avalduse põhjal, kusjuures tuleb tasuda ka maks teistkordse kojuveo eest.

§ 6. Pagasi ja kaupade kodunt-kojuvedu toimub igal äripäeval kella 7-st kuni 18-ni; pühadel ja pühapäevadel 8-st kuni 10-ni.

§ 7. Pagasi või kaupade kodunt- või kojuveo eest võetakse maksu:

	I rajoonis	II rajoonis
kui ühekorraga veetava pagasi- ja kaubasaadetiste üldkaal on kuni 50 kg	25 senti	40 senti
„ 100 „	40 „	60 „
„ 150 „	50 „	75 „
„ 200 „	60 „	90 „
„ 250 „	70 „	105 „
„ 300 „	80 „	120 „
kaalult üle 300 kg võetakse igalt järgmiselt tervelt või alustatud 10 kg-lt	1,2 „	1,5 „

Kojuveomaksu lõppsumma tehakse ümmarguseks ülespoole terve sendini.

Kojuveomaksu võib ette ära tasuda ka saadetise veoksandmisel, kusjuures see maks arvutatakse ülaltoodud maksumäärade järgi igalt üksikult saadetiselt eraldi.

§ 8. Raudtee toimetab pagasi ja kaupade kodunt-kojuvedu:

1. Tallinnas (jaamad Tallinn ja Tallinn-Sadam):

I rajooniks loetakse tänavad, alates Kalasadamast mööda raudteeringteed Kopli tänavani, Kopli tänavast Telliskivi tänavat, Paldiski maanteed, Tulika ja Endla tänavaid kaudu Tallinn-Narva laiarööpmelise raudteeliinini, laiarööpmelist raudteeliini mööda kitsarööpmelise raudtee viaduktini, kitsarööpmelist raudteeliini mööda Poska tänavat kaudu otsejoones üle Narva maantee mereni ja merekallast mööda Kalasadamani;

II rajooniks loetakse kõik muud linna administratiivpiires asuvad tänavad.

2. Tartus:

I rajooniks loetakse tänavad, alates raudteejaamast raudteeliini mööda Näituse tänavani, Näituse tänavast Veski, Gustav-Adolfi ja Botaanika tänavaid kaudu Emajõeni, Emajõe kallast mööda Vabadussillani, Vabadussillalt Venē, Narva ja Pika tänavaid kaudu Pärna tänavani, sealt edasi üle Emajõe mööda jõekallast Aida tänavani, Aida tänavast Pargi, Tähe, Vabaduse ja Võru tänavaid kaudu sadama raudteeharuni ja sealt mööda raudteeliini raudteejaamani;

II rajooniks loetakse kõik muud linna administratiivpiires asuvad tänavad.

3. Viljandis:

I rajooniks loetakse tänavad, alates raudteejaamast raudteeliini mööda Vaksali ja Inglise tänavaid, Riia maanteed, Reinu teed, Mõisateed, Vaksali, Pika ja Lutsu tänavaid, Laidoneri platsi, Linnu, Oru, Kraavi, Tartu, Mäe ja Väike tänavaid ning Uueveski teed kaudu Uue tänavani, edasi Uut tänavat, Lembitu puisteed ja Leola tänavat kaudu Vaksali tänavani ja Vaksali tänavast Köstri tänavat kaudu raudteeliini mööda raudteejaamani;

II rajooniks loetakse kõik muud linna administratiivpiires asuvad tänavad.

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 1. juulist 1936.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

Kuressaare linnavolikogult 6. mail 1936 vastu võetud ja Sise-ministrilt 8. juunil 1936 kinnitatud

437. Sundmäärus kauplemise aja kohta Kuressaares.

Antud Linnaseaduse § 108 p. 26 ja Kaupluste, ladude ning kontorite teenijate normaal-puhkeaja kindlustamise seaduse § 9 (15. novembrist 1906 ja 12. septembrist 1907) põhjal.

§ 1. Kõigis kauplustes, ladudes ja kaubakontorites, mille kohta alljärgmistest paragrahvides erandit ei ole tehtud, on lubatud kauplemine ja töötamine ainult äripäeval kella 8—17. Üks nädal ülestõusmise- ja jõulupühade eel on neis kauplustes ja ärides lubatud kaubelda ja töötada kella 8—19.

§ 2. Kauplustes, kus müüakse väljaviimiseks šokolaadi, kompekke, aed- ja puuvilja, karastavaid jooke, tubakasaadusi, tuletikke, kalu, konserve, pagari- ja kondiitriäri saadusi, on lubatud kauplemine äripäeval kella 7—19 ja II liigi pühadel kella 7—10 ning aastalaadaaegsetel pühapäeval kella 7—12.

§ 3. Liha- ja piimakauplustes on lubatud kaubelda äripäeval kella 7—17 ja II liigi pühadel kella 7—10 ning aastalaadaaegsetel pühapäeval kella 7—12.

§ 4. Tee- ja söögimajades ning alkoholita einelaudades on lubatud kaubelda äripäeval kella 7—22 ja II liigi pühadel ning pühapäeval kella 8—22.

§ 5. Kohvikutes ja suvitushoosajal pargi- ja rannapaviljonides on kauplemine lubatud äri- ja II liigi pühadel ning pühapäeval kella 9—24.

§ 6. Kioskites, kus müüakse ajalehti ja ajakirju, paberosse, tuletikke, karastavaid jooke, maiustusi, küpsiseid, puuvilja ja marju, on kauplemine lubatud äri- ja II liigi pühapäeval ning pühadel kella 8—23.

Kioskiks loetakse eraldi ehitatud müügiputkat, millest avause (luugi) kaudu kaup müüakse.

§ 7. Supelasutustes ja ujulates on töötamine lubatud äripäeval kella 7—22.

§ 8. Saunades on töötamine lubatud äripäeval kella 9—23.

§ 9. Kuressaare aastalaada ajal — 23. juulist kuni 5. augustini — on kaupluste lahtiolek lubatud järgmiselt:

1) kõigis laadaplatsil ja linnas asuvates kauplustes äripäeval kella 8—20 ja pühapäeval kella 12—17;

2) laadaplatsil asuvais kauplusis, kus müüakse karastavaid jooke, puuvilja, paberosse, tuletikke, maiustusi, saiu ja küpsiseid, lubatakse kaubelda äripäeval kella 8—20 ja pühapäeval kella 9—21.

Kuressaare linnas korraldatavate üleriikliste või ülemaakondliste laulupidude ja näituste ajal on kauplemine lubatud käesolevas § nimetatud tunniaegadel.

§ 10. Kuressaare linna piirides peetavatel laatadel, välja arvatud § 9 nimetatud aastalaat, lubatakse laadaplatsil kaubelda kella 6—15.

§ 11. Kauplustes, kus müüakse peale toidu- ja tarbeainete ja muude kaupade väljaviimiseks alkoholiseid jooke, on pühadel ja pühapäeval kauplemine keelatud.

§ 12. Pühapäevad ja pühad jagatakse käesolevas määruses kahte liiki: I liik — ülestõusmise-, suviste- ja jõulupühade esimene päev; II liik — kõik ülejäänud pühad ja pühapäevad (nädalapühad).

§ 13. I liigi pühadel on kauplemine üldse keelatud, peale suviste-pühade esimese päeva, millal lubatakse kaubelda: söögimajades, teemajades ja kohvikutes kella 10 kuni kella 22.

§ 14. Käesoleva sundmääruse alla ei kuulu apteegid, bensiini auto-maatjaamad, võõrastemajad, alkoholist jookidega restoranid, eripõhikirjade alusel tegutsevate seltside ja ühingute, raudteejaama, sadama ja laevade einelauad.

§ 15. Kauplemine lõpetatakse vaikselt laupäeval, nelipühi, võidupüha (22. juunil) ja jõulupüha laupäevadel ning vana-aastal:

1) kell 14 kõigis riide-, tarbeasjade- j.n.e. kauplustes, ladudes ja kaubakontorites (§ 1);

2) kell 18 kõigis toiduainete-, liha-, piima-, pagari- j.n.e. kauplustes (§§ 2 ja 3);

3) kell 22 söögimajades ja einelaudades (§ 4);

4) kell 22 kohvikutes, kioskites ja teistes §§ 5 ja 6 nimetatud ärides;

5) kell 21 supelasutustes, ujulates ja saunades (§§ 7 ja 8).

§ 16. Käesolev sundmäärus peab olema välja pandud igas kaupluses ja äriettevõttes nähtaval kohal.

§ 17. Käesoleva sundmääruse vastu eksijaid karistatakse Kriminaalseadustiku § 122 põhjal.

§ 18. Käesolev määrus hakkab maksma 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas ja samast ajast kaotavad maksvuse:

1) Sundmäärus kauplemise aja kohta Kuressaare linnas (RT 67 — 1931);

2) Sundmääruse täiendus kauplemise aja kohta Kuressaare linnas (RT 52 — 1932).

Linnapea (allkiri).

Sekretär J. Haab.

Vastu võetud Võru linnavolikogult 6. mail 1936 ja kinnitatud Siseministrilt 12. juunil 1936

438. Sundmäärus üüri-sõiduautode taksomeetrite tarvitamise kohta Võru linnas.

A l u s: Linnaseaduse § 108 p. 12 ja Jõuvankrite seaduse § 17.

§ 1. Kõik Võru linnas liikumisele lubatud üüri-sõiduautod peavad olema varustatud taksomeetriga (mõõtjaga). Taksomeetrite korraliku tegevuse järele valvab linnavalitsus selleks määratud oma esindaja kaudu.

§ 2. Taksomeetri võib võtta tarvitusele ainult pärast seda, kui linnavalitsuse esindaja on tunnistanud selle korralikuks.

§ 3. Taksomeetri parandamise või ümbertegemise korral tuleb esitada see enne tarvitusele võttu linnavalitsuse esindajale uueks ülevaatamiseks ning järelekatsumiseks.

§ 4. Taksomeeter peab olema paigutatud nõnda, et ta numbrilaud on pööratud sõitja poole ja et sõitja võiks jälgida taksomeetri näitamisi käigu ajal.

Hämariku kättejõudmisel tuleb taksomeetri numbrilaud valgustada.

§ 5. Taksomeetri nahktupp ja edasiande kest, kui viimane on olemas, peavad olema plommitud linnavalitsuse esindaja poolt; samuti tuleb plommida taksomeetri ühendus paindevõlliga.

§ 6. Märgatakse taksomeetri juures mingisugust korratust, siis võidakse linnavalitsuse korraldusel võtta ära autoomanikult luba linnas sõitmiseks. Äravõetud sõiduloo annab linnavalitsus omanikule tagasi, kui taksomeetri vead on kõrvaldatud.

§ 7. Üüri-sõiduautode kohta on maksev linnavolikogu poolt kinnitatud sõidutaks.

Keeldud on võtta sõidu eest rohkem tasu, kui see on lubatud linnavolikogu poolt kinnitatud sõidutaksi järgi.

§ 8. Süüdlased käesoleva sundmääruse mittetäitmises võetakse vastutusele Kriminaalseadustiku § 122 põhjal.

§ 9. Käesolev sundmäärus hakkab maksma 1. jaanuaril 1937.

Linnapea F. Suit.

Sekretär P. Reiman.

Vastu võetud Järva ajutise maavalitsuse poolt 24. märtsil 1936 ja kinnitatud Siseministri poolt 8. juunil 1936

439. Sundmäärus juuksetööstuse ja habemeajamise töökodade kohta Järvamaal.

Alus: Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 15 (RT 2 — 1928).

§ 1. Juukselõikamise ja habemeajamise töötubade all mõistetakse selles sundmääruses ärisid, kus lõigatakse juukeid, aetakse habet, grimeeritakse, värvitakse kulme ja ripsmeid, kammitakse ja kähardatakse juukseid ning puhastatakse küüsi.

§ 2. Juuksetööstuse ja habemeajamise töötoad võivad asuda ainult neis ruumes, mis vastavad käesoleva sundmääruse nõuetele ja ajutise maavalitsuse poolt kõlblikuks tunnistatud.

Märkus 1. Töötoad, mis avatud enne käesoleva sundmääruse maksmahakkamist ja ei vasta selle nõuetele, tulevad nõuetekohaselt korda seada või sulgeda kolme kuu jooksul, arvates selle sundmääruse avaldamisest Riigi Teatajas.

Märkus 2. Kui töökoda peale tööloa saamist hiljem on muutunud käesoleva sundmääruse nõuetele mittevastavaks, siis on ajutisel maavalitsusel õigus ettevõtet ajutiselt kuni kohtu otsuseni sulgeda või puuduste kõrvaldamiseks määrata tähtaeg.

§ 3. Töötoa ruumid peavad olema puhtad, hästi valgustatud, soojad ja varustatud õhupuhastuse seadeldisega. Seinad peavad olema kaetud heleda tapetiga või õli- või liimivärviga. Põrandad peavad olema siledad ja värvitud või kaetud linoleumiga.

§ 4. Töötoa ruume ei tohi kasutada elamiseks ega muuks otstarbeks. Eluruumid peavad olema eraldatud töötoast kindla vaheseinaga, milles võib olla eluruumi viiv uks. Eluruumil peab olema veel eraldi sissekäik.

§ 5. Töötoa mööbel peab olema lakeeritud, poleeritud või värvitud heleda õlivärviga ja peab olema alati puhas. Riidega kaetud ja polsterdatud mööbli pidamine töötoas ja ooteruumis on keelatud. Äri jaoks määratud ruu-

mis peab olema riidevarn, süljekauss, pesemise sisseaad jooksva veega, kinnine kapp puhta pesu jaoks, kinnine kapp tarvitatud pesu jaoks, kinnine klaaspurk puhastatud puuvillaga, kinnine klaasnõu piiritusega, kinnine klaasnõu 2% formaliinilahuga ja lõikehaavade desinfitseerimiseks jooditinktuur või 1% tümoolpiiritus.

§ 6. Töötoa ruumes ei ole lubatud pidada töötoale mittevajalikke asju. Keelatud on lasta sinna koeri, kasse või muid loomi.

§ 7. Kõik tööriistad peavad olema puhtad ja enne tarvitamist iga kord desinfitseeritud. Desinfitseerimise aparadi puudumisel tulevad vahupintsliid keeva veega puhtaks pesta, habemenoad, käärid ja juukselõikamise masinad pesta piiritusega (mitte alla 70%). Kammid ja harjad tulevad pesta kuuma soodaveega või 2% formaliinilahuga.

§ 8. Töötamise juures tarvitata pesu, nagu rätikud, linad j.n.e., peavad olema puhtad, nende teistkordne tarvitamine ilma pesemata on keelatud. Ligniinpaber ja puuvill tulevad pärast tarvitamist hävitada.

§ 9. Juuksetööstuse ja habemeajamise töökodades võivad töötada ainult õppinud isikud, kellel oma ametioskuse üle on ette näidata vastav tunnistus.

§ 10. Juuksetööstuse ja habemeajamise töötubades on keelatud töötada isikutel, kes põevad sugu-, nakkus- või nakkavaid nahahaigusi. Töökoja omanik või tema asemik on kohustatud nõudma teenistusse astujailt ametliku arsti poolt antud tunnistust selle üle, et nad ei põe sugu-, nakkus- või nakkavaid nahahaigusi. Teenistuses olivad isikud on kohustatud laskma end iga kahe kuu järele arstlikult läbi vaadata. Läbivaatamise tagajärjed märgib arst sellekohasesse raamatusse, milline igal töötoal peab olema. Samal alusel kuulub arstlikule ülevaatusele oma ettevõttes töötav töökoja omanik.

§ 11. Töökojas on keelatud töötada ilmselt nakkus- või nahahaigust põdevate isikute juures, kui töötarvitaja ei esita arstitunnistust selle üle, et tema haigus ei ole nakkav.

§ 12. Töötubade töölisel peavad olema töö juures korralikult ja puhtalt rõivastatud, kandma valgest pestavast riidest põlli või kuubi, hoidma puhtad oma käed ja pesema iga kord enne uue töötarvitaja juurde tööle asumist.

§ 13. Ajutise maavalitsuse esindajatel, maa-arstil, tervishoiuarstidel ja selleks määratud järelevalve ametnikul on õigus kontrollida käesoleva sundmääruse nõuete täitmist. Maa-arstil ja jaoskonna tervishoiuarstidel on õigus töötubades teotsevate isikute tervislikku seisukorda järele vaadata oma algatusel.

§ 14. Käesolev sundmäärus peab olema välja pandud igas tööstuses nähtavale kohale selgesti loetaval kujul.

§ 15. Süüdlasi selle sundmääruse rikkumises karistatakse Kr. s. § 122 põhjal.

§ 16. Käesolev sundmäärus astub jõusse 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Järva aj. maavalitsuse esimees (allkiri),

Sekretär (allkiri).